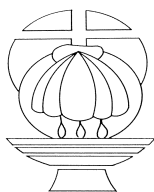

SÖNDAGEN EFTER NYÅRSDAGEN

In octava circumcissione

Evangelium Joh 1: 29-34. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus Kristus är vår och hela världens Frälsare. Han är också den ende Frälsaren. Skall du vara med en gång i Himmelen och uppleva den fullkomliga lyckan, den högsta saligheten, då måste du stå i ett rätt förhållande till Jesus. Frälsaren själv säger: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh. 14:6). Att det är på detta sätt beror på att vi alla har fallit i synd; vi är fördömelsevärda syndare inför den helige Guden. Sedan djävulen, den gamle ormen, frestade våra första föräldrar och ledde dem in på syndens väg som leder till döden, har det inte funnits någon ren och rättfärdig människa på jorden - ingen utom en: Gudamänniskan Jesus Kristus. Vi skall idag betrakta Honom och den frälsning Han under svåraste kamp förvärvat åt var och en. Kallelsen till Guds rike lyder nämligen: **"Se Guds Lamm!"**

Så ljud också Johannes Döparens uppmaning till dem som kom ned till floden Jordan, för att låta döpa sig: "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd." Det var väl inte alla som vid detta tillfälle förstod vidden av Döparens ord. T.o.m. Jesu närmaste lärjungar hade ju svårt att acceptera att Jesus skulle offras som ett slaktlamm (se t.ex. Matt. 16:22). Först efter Jesu uppståndelse klarnade sammanhanget. Men Jesus själv visste naturligtvis vad som väntade Honom, att Han var tvungen att vandra den smala, plågsamma vägen upp mot Jerusalem och Golgata. Endast genom att dö på korset skulle Han kunna frälsa oss. Jesaja hade redan sett det i förväg: "Han blev misshandlad, men Han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort för att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade Han inte sin mun" (Jes. 53:7). Jesus sade därför: "Människosonen har kommit [--] för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många" (Matt. 20:28).

När Israels barn blev ormstungna under ökenfärden räddades de undan giftdöden genom att fästa blicken på den på en påle upphöjda kopparormen (4 Mos. 21: 9). För att vi skall kunna bli saliga och räddas undan syndens smitta som leder till den andliga och till sist den eviga döden, måste vi se Guds Lamm, Människosonen som upphöjdes på korset (Joh. 3: 14). Min önskan och bön är därför att den Helige Ande nu ville öppna våra ögon så att vi alla kan se "Guds rena Lamm, oskyldig för oss slaktad" (Lova Herren 155:1).

Det var ett mycket svårt kroppslidande Jesus hade att utstå. Att torteras och spikas fast på ett kors är en av de mest utstuderade metoderna för att plågsamt och utdraget ta livet av en människa. Det är oerhört smärtsamt att tänka på allt det våld som vår Frälsare utsattes för. Men det var så det gick till och det var så det skulle gå till för att Skrifterna skulle fullbordas. Profeten Jesaja hade redan sett detta sju århundraden tidigare. I Jes. 53: 8 läser vi: "Genom våld och dom blev Han borttagen. Vem i Hans släkte besinnar att när Han rycktes bort från de levandes land, blev Han plågad på grund av mitt folks överträdelse?"

Men vår Frälsares kroppslidande var inte allt, inte ens det huvudsakliga i Hans lidande. Det verkliga lidandet bestod i något annat och mycket värre. Detta andra och värre var anledningen till Hans svåra stund i Getsemane. Sorg och ångslan fyllde Honom. Hans själ var bedrövad till döds. Han bad sin Fader i Himmelen, att om det var möjligt, så ville Han slippa de lidanden som väntade. Han var rädd. Ohyggligt rädd. Han svettades blodsdroppar då Han tänkte på det som låg framför Honom (Luk. 22:44). Aldrig någonsin har någon människa varit så rädd som Jesus var den stunden. Det krävs ett visst mått av andligt ljus för att man skall kunna förstå, hur Jesus, den fullkomlige hjälten, kunde vara så rädd inför sin död. Det är ju egentligen märkligt att det var på det sättet. Hur kan det komma sig att t.ex. hedningen Sokrates, som också dömdes till döden, heroiskt kunde tömma sin giftbägare, när inte Jesus visade samma mod? Förklaringen ligger inte i att Sokrates undslapp tortyr. Andra människor har utstått tortyr, men ändå, och då särskilt när det gäller kristna, har de kunnat behålla sin trosvisshet och sitt mod. Stefanus, som stenades till döds, är den förste i raden av alla kristna martyrer som med Guds hjälp visat stort mod inför döden.

Svaret på frågan varför Jesus var så rädd, räddare än någon annan någonsin varit, är istället att Gud lade hela tyngden av mänsklighetens samlade syndaskuld på Honom. Jesus kom att inför Fadern framstå som den *ende* mänskliga syndaren. Han ansågs av Fadern i den stunden vara den, som bedrivit alla de otaliga och hemska synder, som begåtts eller kommer att begås av världens alla människor. Han räknades som den som ätit av frukten i Edens trädgård, den som slagit ihjäl Abel, den som bedrivit all ogudaktighet och alla vidrigheter som

någonsin har utövats på denna jord. Han räknades också som den som begått alla de synder som du utfört i ditt liv. Det allra hemskaste som du har gjort dig skyldig till, det som du skäms så fruktansvärt mycket för att du inte vill att andra människor skall känna till det, och alla dina övriga synder, de samlades i den stunden på Honom. Jesus straffades och pinades p.g.a. din synd.

Det står i 2 Kor. 5:21, att Jesus blev gjord till synd, till ett med synden. Och där synden är, där är också Guds straff. Eftersom synderna var så många och grova, att Jesus t.o.m. var gjord till synd, var Guds vrede över Honom total. Ja, Skriften säger att Jesus var förbannad (Gal. 3:13). Synden skiljer nämligen människan från Gud. Jesus, som tidigare levte i total öppenhet och gemenskap med sin Fader, ropar därför på korset - sedan synden lagts på Honom - i ångest med hög röst: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" Bandet till Fadern var kapat. Fadern hade vänt bort sitt ansikte från Jesus.

Jesus fick denna stund smaka evigheternas alla hemskaste kval, uppleva den fullständiga gudsövergivenheten. Det var detta, det andliga lidandet, gudsövergivenheten, som var det tyngsta att bära för Jesus. Ingen människa kommer någonsin att ens aningsvis förmå att fatta det fasansfulla lidande vår Frälsare då utstod eller de känslor, som de timmarna genomströmmade Hans själ. Om du tycker att detta är otäckt skall du veta att synden och Guds vrede över den är otäckt. Det var det mest förskräckliga av alla straff Jesus gick in under.

Jesus hade när som helst kunnat sända efter tolv legioner, 72 000 änglar, från Fadern i Himmelen, till sin hjälp för att slippa undan pinorna (Matt. 26:53). Men hade Han gjort det, då hade ingen människa kunnat få sina synder förlättna och bli frälst. Det var inte spikarna som höll Guds Son fastnaglad kvar på korset, utan Hans kärlek till oss.

Det var ett oändligt stort offer som utfördes den dagen - den stora försoningsdagen, den sanna *Yom Kippur* (namnet på judarnas högtid) - på Golgatas kulle, avrättningsplatsen utanför Jerusalem. Eftersom Jesus, som är *sann Gud*, framburit sig själv som ett syndoffer (Hebr. 10:12), är detta offer oändligt stort. Det var ju Guds Son, alltså Gud själv som dog. Ja, den som skådar upp mot den på korset uppspikade Jesus kan med en psalm säga:

O stora nöd!
Gud själv är död.

Men denna den mest fruktansvärda händelse som någonsin ägt rum, och kommer att äga rum, är samtidigt det mest välsignade som någonsin hänt. Jesu offer täcker nämligen hela mänsklighetens samlade syndaskuld. Ingen synd i världen går upp mot Jesu lidande och död. Rosenius skriver att "mot Kristi blod är alla dina synder bara som små gnistor mot stora vida havet". Vår Herres heliga och dyrbara gudomliga blod är mer än nog för att rena hela världen från alla dess synder. Det är som det står i Apg. 20:28: Gud har köpt sin församling åt sig *med sitt eget blod*.

Allt är alltså färdigt. Ett fullkomligt och evigt giltigt offer är framburet, gällande alla människor. Ingen enda är undantagen. Jesus är försoningen för hela världens synder (1 Joh. 2:2). Detta är ett fast och visst ord. Om du är en del av världen - och det kan ju ingen förneka att du är, eftersom du är en människa och lever i världen - är alltså dina synder, de som gjorde dig fördömvärd och avskild från Gud, fullkomligt försonade.

Därför kan jag säga till dig, vem du än är: "Kom till Jesus! Bli ett Guds barn! Hindren är underröjda! Dina synder är utplånade! De finns inte kvar! Kom, och kom nu!". Det alldeles fantastiska är, att vem du än är som hör detta, så står frälsningen öppen för dig. Du må vara den uslaste människa på jorden, det kommer inte an nu. Detta är nämligen nådens möjlighet. Det betyder att ingen är mer värdig än någon annan. Ingen är överhuvudtaget värdig att förtjäna någonting av Gud. Skulle Gud vara rättvis skulle vi förkastas allesamman. Men nu står nådens dörr öppen. Gud tar emot varje fattig, eländig och förtappad syndare som kommer i Jesu namn, d.v.s. förlitande sig på vad Frälsaren har gjort. Och Han har gjort allt. Ingenting fattas. Alla dina synder kastades på Guds Lamm. Det är fullbordat. Inbjudan till den himmelska bröllopsfesten gäller dig. Kom, och kom *nu*. Amen.